

Петър Пламенов

Всекидневни чудеса!

София
2026

Какво е мигът?! Времето необходимо за едно при-мигване, за едно присвиване на сърцето. Най-краткото сега, абсолютното настояще, което е винаги тук, но и непрестанно отминава и отново настъпва. Минута, разпротрала се колкото дихание, достатъчна да хвърлиш поглед, да погалиш. Онзи най-сгъстен момент, траещ колкото пах на переруда, капването на капка, проблясването на първия лъч или потъването на последната искра на залеза – ни повече ни по-малко – трепет, секунда, усещане.

*мигът сега
моята несекваща
вечност*

Хайку поезията се ражда от мига. В нея владее мигновението, най-бързоетното сега. Думите не винаги са отзивчиви, често се съпротивяват на мисълта и чувството, което прави опит да въплътим в тях. Поезията е особено изкуство, чиято цел е да вдъхне лекота, гъвкавост, грация и отзивчивост на думите, които отново да станат способни да творят както някога в началото на времената, когато изричайки са сътворявали света. Словото без усилие, просто ей така пак изобретява всемира и времето, дава път за характера му, става съд за неговия тънък аромат и най-важното дава лик на духа, стаен зад нещата.

*миз красота
само колкото да кажеш
Ах!*

*пиша за този свят
а получава се
друг*

*преди да се превърне в полет
гаухарчето било е
слънце*

